

### [Christmas Møller.]

Rækkefølge Dagsordenerne skal stilles til Afstemning. Det Flertal, der har samlet sig om, hvad vi kan kalde en Afværgedagsorden, kan ogsaa bestemmes, at Afværgedagsordenen skal først til Afstemning, og vil gøre det.

Vi kommer saa til § 29, hvor det nu hedder, at uden Formandens Tilladelse maa Oplæsning ikke finde Sted. Jeg tror ikke, jeg krænker den højtærede Formand eller andre Medlemmer af Præsiediet, naar jeg siger, at denne Regel er somme Tider blevet brudt! Nu har man i hvert Fald, for at undgaa for store Oplæsninger af *Citater*, ment at maatte give Paragraffen følgende Affattelse: „Til Brug af Citater skal Formandens Tilladelse indhentes“, hvorefter altsaa et skrevet Manuskrift til en Tale er tilladt. Det er ikke nogen Opfordring til at skrive Talerne, men det er kun en Anerkendelse af, hvad der rent faktisk finder Sted.

Der er ved flere Ændringsforslag, som jeg ikke skal komme ind paa, givet Regler, hvorved Formanden faar en noget større Myndighed. Vi vil jo alle gerne give den højtærede Formand saa stor Myndighed som mulig i Forhold til Stillingen, og det har vi gjort bl. a. paa den Maade, at hvor det er givet, at Udfaldet vil blive saadan og saadan, kan Afstemningen bortfalde.

I § 43 giver man nye Regler angaaende Orlov, idet man for det første bestemt siger til Tingets Medlemmer — og det vil jeg gerne understrege —, at det paahviler Medlemmerne, naar de ikke kan være til Stede, at melde Forfald, saaledes at Tingets Ledelse kan have Oversigt over, hvorledes Stillingen er. De nuværende Regler for Orlov bevares. Dog løses det Tvivlsspørgsmaal, om et Medlem, der har faaet 3 Maaneders Orlov, hvis han f. Eks. kommer hjem fra sin Rejse efter 2 Maaneders Forløb eller bliver rask før Tiden er udløbet, skal vente de 3 Maaneder med at indtræde i Tinget, eller om han suverænt kan bestemme, at han vil indtræde med det samme. Dette Spørgsmaal er afgjort derhen, at det altid er *Medlemmet*, der er suverænt og kan bestemme over Mandatet, saaledes at han efter de 2 Maaneders Forløb kan sige, at han ønsker at indtræde, medens Stedfortræderen maa bøje sig derfor.

Der er som ny Bestemmelse indsat, at hvis et Medlem er forhindret „paa Grund af Sygdom eller Udsendelse i offentligt Hverv i mindst 1 Maaned“, kan Stedfortræderen indtræde. Dette gælder altsaa kun for Sygdom den ene Maaned eller Udsendelse i offentligt Hverv.

Endelig skal jeg bemærke, at ifølge Ændringsforslag Nr. 38 træder denne Ord-

ning i Kraft — saafremt den bliver vedtaget — ved Begyndelsen af den ordentlige Rigsdagssamling 1947—48.

Jeg skal meget varmt anbefale disse Ændringsforslag, som er fremgaaet — tror jeg, jeg har Lov til at sige — af et meget betydeligt Arbejde i Udvalget under det ærede Medlem Hr. V. Buhls Ledelse, hvorunder vi har gjort, hvad vi kunde, for at komme til Enighed, tagende Hensyn til de forskellige Synspunkter. Der er dog 3—4 Bemærkninger for mig yderligere at gøre. Den første er den, at man i Betænkningen henstiller, om der ikke kunde gennemføres en Ugeliste, saaledes at vi ved Ugens Slutning saa nogenlunde fik at vide, hvad der skulde behandles i den følgende Uge. Det, man har tænkt paa, er naturligvis det engelske System, at Underhusets Leder — det er der en Minister — om Fredagen giver Underhuset Meddelelse om, hvad de 5 første Hverdage i næste Uge vil blive brugt til. Man har ikke ment at kunne gaa saa vidt, og vi har jo heller ikke hele dette engelske System, men jeg tror ikke, man vil modsige mig, naar jeg siger, at lidt mere System, lidt tidligere Fremsættelse af Lovforslag vil det høje Ministerium — eller dets Efterfølger, hvad ved man — være enig i vilde være formaalstjenligt.

Endvidere har vi i Betænkningen sagt, at man altid — og det er jo en Selvfølge — skal følge Formandens Henstilling om at vise, hvorledes man ønsker at stemme. Er det ja eller nej, er det jo ligetil, men ogsaa i det Øjeblik man ønsker at undlade at stemme, betragter Forretningsordensudvalget det som en Selvfølge, at man tilkendegiver dette, og hvis man virkelig skulde være i Besiddelse af saa meget Mod, at man ikke har noget af disse tre Standpunkter, maa man altsaa gaa uden for Salen under Afstemningen.

Endelig er der Enighed om, at Ansættelse af de overordnede Tjenestemænd skal ske efter Forhandling af Formændene med Næstformændene, medens Forretningsordenen i øvrigt i høj Grad bygger paa, at Formændene leder, hvad man kan kalde de praktiske Sider af Rigsdagens Virksomhed.

Jeg tør maaske endelig sige til det høje Ting, at Forretningsordensudvalget har set de Kugler, som man kan stemme med ifølge den gældende Forretningsorden. Vi var meget i Tvivl om, hvorvidt de fandtes, men de var virkelig til Stede. De er ikke blevet brugt siden 1893, tror jeg det var, da en Bureauchef blev valgt ved Kugleafstemning, og da Afstemningen heller ikke er hemmelig, eftersom man kan se, om Kuglen